

Передплата

«РУСЛАНА» виходить:
в Австрії:

на члн рік . . . 20 пер.
в п.ч року . . . 10 пер.
в чверть року . . . 5 пер.
в місяць . . . 1-70 пер.

З границю:

члн рік . . . 16 рублів
або 36 франків
в п.ч року . . . 8 рублів
або 18 франків

Початкове число по 10 сот

РУСЛАН

«Славен ми очи і думи на вярості, а не вольем млюста і віри не змьмш, бо руске ми сердце і віра руска.» — В Руславаннх псалмїх М. Шашкевича.

Виходить у Львові що для крім неділь і руских свят о 5½ год. поноудня.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. на Дембровського (Хорунщина). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламні неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звычайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланим» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Польско-російське примиренє.

(+) В трех останних числах обговорили ми розвідку познанського Поляка поміщену в краківськїм місячнику *Swiat Słowiański* і вказали на те, що положене Поляків в Німеччині приневолює їх оглядати ся за союзником, котрий би поміг їм згнобити і ослабити Пруси і Німеччину, а такого союзника бачать в Росії. Що австрійські Поляки настроєні тепер більше ворожо проти Прус і Німеччини, як коли небудь перед тим, над сим нема що розводити ся. Огсей настрої, як ми вже згадували, проявив ся в австр. делегації, в промовах д-ра Гломбньского і гр. В. Дідушицкого, пробиває ся всюди в польськїм дневникарстві ріжних польських сторонництв, а виявив ся неприхильним становищем особливо всепольского дневникарства супроти бар. Еренталя. Янебудь польські делегати голосували опісля за спільним бюджетом монархії, нсеж таки їх бажаня звернені були на можливий союз Австрії з Росією і Францією. А позаяк Росія гнобить укр. руский наріч і спинає самостійний і окремішний їх розвиток національний, отже *ad captandam benevolentiam* Росії треба також в Галичині заняти становище неприхильне супроти національного руху укр.-руского, а звернути ся до тих, що спинають і тут самостійний культурний і національний розвиток Русинів, до союзників ідей Каткова *et comp.*, до наших москвичів.

Такими понуками кермувала ся також в останних соймових виборах польска суспільність і її представниця *Rada Narodowa*, піддержуючи наших москвичів, допомагаючи своїми голосами до вибору д-ра Дудикевича *rat excellence* представника погодинської об'єднательної ідеї і его трабантів.

Що сею ідеєю польско-російского примиреня переняла ся, з малими виїтками, вся польска суспільність, доказує також вступна статя петербурского дневника Край в 49 ч., про котру ми згадали в попереднім числі. Сей дневник (первісно тиждєвник) заснований представниками польско-рускої угодової політики пок. Списовичем, Пільцом і ин., котрі до недавна ще чимало зазнавали наруги від своїх земляків у всіх трех заборах задля своєї угодовости. Сегодня цювіяв инший вітер, найгорячіші радикали польські стали москвофілами і угодовцями російськими, а позаяк Росія ворогує з українством, отже й они грають в сю дуду.

Згадана вступна статя в 49 ч. дневника Край п. з. *Metamorfozy*, котру вчерашній «Галичанін» перепечатав *con amore* в цілости, звертає ся до подій «догового сойму» галицкого (від 23. листопада 1865—28. цвітня 1866 р.), котрий в сій сесії займав ся двома важними справами — шкільною і рускою, що тісно з собою вязали ся. Розходило ся тоді о викладний язик в школах — для Русинів призначених.

На руских лавах сиділи тоді числом, вимовою і здібностями визначні послы, як їх автор статі називає «Святоюрці», «Старорусини», «Москвофіли» — Куземский, Павликів, Качала, Петрушевич, Наумович, хоч з тих лише двох останних можна зачисляти до москвофілів, бо Качала був народовець, а Куземский і Павликів представниками ідеї розвитку окремої галицко-рускої літератури на основі церковно-славянщини.

Посеред Поляків провадила ся два напрями, дві історичні ідеї: Признати чи не признати пробуджений народний руский рух? На однім бігуні стояли «непримиримі»: Грохольский, проводир Подоляків і Земляковський, проводир демократів. Они не хотіли чути про який небудь «сепаратизм» (в тім сходили ся зовсім з московскими державниками Катковом *et cons.*) і признавали беззглядну, хотьби примусову єдність Руси з Польщею (властиво Руси не признавали — Р е д. Р у с л.) Проти сего перечного табору стояло «краківське коло» з програмою витиченою Юриєм Любомирским і Адамом Потоцким, що сягала поза галицькі межі і бачила в «рускій справі» на тутешнім ґрунті лише частину великої цілости, великої історичної задачі, якої минувшина не встигла полагодити як слід, висновуючи ідею добровільної унії трех народів, недовершеної ще наконечно, вижидаючої дальшої діяльности, обчисленої на далеку, невідому будучину.

Отсі два напрями виступили рішучо проти себе.

В шкільній комісії стали проф. Малєцкий і Йосиф Шуйский в несе не утравізму в середних школах. Піддержував се внесене з усею рішучостю Адам Потоцкий, котрий бажав, щоби в цілій Галичині молодіж гімн, учила ся другого язика краювого. Внесене повалили Подоляки, але головна ідея «краківської» політики побідила: народну окремішність Русинів признано з цілим рядом послідовностей. Станули рускі школи, край піддержав офіційально культурні, просвітні і наукові інституції «українські».

В сій боротьбі двох напрямів «святоюрці» станули беззглядно по стороні «подільского шовінізму». Коли А. Потоцкий промовляв за рівноправністю рускої мови в школах, гр. Лешок Борковський гдузував з нарічя безписьменства і без умови его витвореня, а тоді вторував ему Наумович: «Русь се видумка краківських панів. Нема Руси! Ми лише відломок великого московского (російского) народа, маємо одну мову, одну віру і спільну вітчизну від Сяну поза Волгу, від Карпат по Урал!»

Ся пісня (об'єднательна) гомоніла з того часу цілі десятилітя по сій і по тій стороні кордону. Докорювано нам «сотворенєм Руси», а та Русь здобувала тим часом тисячі шкіл і шкілок, видала почини науки, штуки і літератури під крилами «*polskiego rządu*», виробила своє нарічє на письменний, літературний язик, сконсолідувала ся політично.

Піки перейдемо до другої частини сєї статі дневника Край, зазначимо, що її автор перепутав тут пізнійші події з давнішими, позаяк в згаданій соймовій сесії (1865—66) розходило ся з нагоди ухвалюваня соймового регуляміну о урядовий язик сойму і краювого віділу, а в сій справі появили ся два внесеня: гр. Лешка Борковського, котрий домагав ся «*językiem sejmii jako całości jest język polski*», а внесене крил. А. Петрушевича змагало до того, що сойм радить, ухвалює і урядує в язичі польськїм і рускїм і для того всі внесеня і предлоги правительственні, віділові і комісійні повинні бути предкладані в язичі польськїм і рускїм, при другім читаню має бути польськїй і рускїй текст зарівно предметом розправи і голосованя, а при третім читаню має бути кожний параграф вірчитаний в польськїм і рускїм тексті і обидва тексти мають бути уважані автентичними.

Виділ крайвий на основі нарад над обидвома внесенями предложив соймови до ухвали такі постанови, котрі мали вїйти до соймового регуляміну: Маршалок урядує в польс. язичі. На рускі подана відповідає по руски, на всі инші по польски. Протоколи соймових обрад будуть роздавані в польс. і руск. язичі. за підставу обрад служить справозданє в польс. язичі. Сойм ухвалює в польс. язичі. Виділ кр. урядує по польски, на рускі подана відповідає по руски, на всі инші по польски.

Такі постанови по мисли справозданя кр. віділу ухвалив сойм і они до ни-

ні удержані в урядованю сойму, маршалка і виділу кравного. Що до шкільних справ, то сойм ухвалив лише закон про викладовий язик в народних і середних школах з 22. червня 1867, котрий опісля змінено що до деяких постанов законом з 31. мая 1874 і законом з 8. вересня 1880 р.

Внесенє проф. Малецкого про утравізм в середних школах виринуло в соймі наслідком внесенє п. Романчука з 2. жовтня 1884 1) що до закладаня руских паралельок при школах народних в місцевостях, де найменше 3000 душ руских, 2) що до закладаня руских паралельок в гімназиях на жаданє родичів 25 учеників. Сойм відослав се внесенє ухвалою з 21. жовтня 1884 р. до кр. виділу, щоби в порозуміню з радою шкільною предложив на найближшій сесії справозданє. Виділ кр. предложив на слідуочій сесії відкинути перше внесенє Романчука що до народшкіл, а що до другого предложив внесенє на заснованє рускої гімназії в Перемишлі. По довгих, оживлених розправах, в котрих широко обговорено руску справу, ухвалив сойм 19. січня 1886 прийняти внесенє п. Романчука що до народшкіл з додатком Е. Черкавского, „наколи покаже ся, що в місті є достаточне число родичів, що хотять посилати свої діти до рускої школи; відкинено внесенє п. Романчука що до середних шкіл а прийнято внесенє гр. В. Дідушичкого на введєнє руского язика в польских гімназиях, а польского в руских яко предмету зглядно обов'язкового; а на останку резолюцією д-ра Малецкого, щоби кр. виділ застановив ся над введєнєм утравізму в паралельках декотрих гімназий і здав справу на найближшій сесії. Справа утравізму д-ром Малецким порушена упала одначе і доперва виринула в останних роках і на тій основі введєно утравізм в бережанській і стрийській гімназії.

Отсе, навели ми на доказ, як автор статі в „Крају“ перепутав події соймові давнійші з пізнійшими. Одначе виринуло тоді в перший раз москвофільство (об'єднательна ідея) в промові Наумовича, котрий притакнув гр. Л. Борковскому: „Rusi niema, jest tylko Polska i Moskwa!“ і в тім дусі оповістив в слові по поражєню австрійских війск Прусакми під Садовою (в надії, що ось-ось російські війська вийдуть до Галичини) манифест 1866 р., що ми не є Русинами (Ruthenen) а Рускіє себто Москалі. Було се плодом посіву проф. Погодина від 40-их років XIX ст. і основаної его заходами під покровом Дениса Зубрицкого „Погодинський Галицко-русской колонії“ у Львові. Плодом сеї роботи було переселєнє многих сьвященників і професорів після 1865 р. до Росії і оправославленє Холмщини єпископом Попелем. Дальшими плодами сеї роботи було змаганє введєня православія в Галичині за почином Наумовича в Гниличках, а на тих основах вирости нині „Starorusini“, котрі і в держ. раді оснужвали московский клуб, а тепер після нових виборів зложили такий же клуб соймовий. От з тими то, що проклямували народну єдність руско-

го народу в Галичині з Москалями поза Волгу і по Камчатку, підготовляє ся примирєнє Поляків.

(Конець буде).

Політичний огляд.

Австро-Угорщия.

В модоческім таборі на Моравії настало пересилєнє наслідком безнастанних коромол невдоволеного чєскою політикою д-ра Странского, котрий тепер дневник Ludove Noviny, до тепер орган моравских молодочєхів, почав вести на власну руку. Др. Странский почав також агітацію проти духовєнства з нагоди усунєня з посади учителя Конєчного, котрий публично виступав проти церкви і духовєнства. В Бернї наслідком того скликано минулого вівторка віче, на котрім мали промовляти Масарик, Странский і Лисий, очевидно за вільною школою, проти духовєнства, в напрямі ідей проф. Вармунда.

Події в Хорватії відобють ся також в Австрії. Південославянські послї держ. ради пригтовляють зараз по скликаню сесії інтерпелляцію до бар. Бека, чи він не був би склонний порозуміти ся з угорским правительством, щоби застановило гнобленє Хорватів і усунуло бар. Рава. Се буде вельми трудне питанє, котре вимагає великого політичного розуму. Се річ певна, що абсолютизм Бека похпнув Хорватів з рамена Мадярів, а тепер малярська самовлада зближає їх до Австрії. Від розумного поступованя буде зависимє дальше становище Хорватів супроти Австрії.

Заграниця.

В російській думі відбула ся в перший раз знаменна розправа про заграничну політику, за виразним дозволом царя. Міністерство заграничних справ в Росії не належить іменно до обсягу російської думи. Тим то можна переведєну розправу про загр. політику вважати соняшним промінєм дня констит. уєгрою Росії і его утривалєня.

Міністер загр. справ Ізвольский покориствував ся справою переміни дипломатичної місії в Японії на посольство задля змінених відносин зросту значія Японії. Міністер Ізвольский говорив про положєнє Росії на далєкім Сході і взаємини з Японією і заявив, що договори заключєні між обидвома державами обезпечили мир на довгі літа, не вкоротивши нічого з російської спадщини. Росія має там тепер вільні руки до утривалєня сих взаємин, до чого причинили ся також договори заключєні з Англією союзницею Японців і договори Японії з Францією союзницею Росії. Так само Америка і Німєччина роблять все можливе для удержаня мира на Великім Океані. Поза ті межі не пішов в своїх виводах Ізвольский, хоч многі радіб були почути дещо про Балканську політику, а інші знов про відносини Японців до Корєї, Манджурії і Хін. Замітною була промова его тим, що нею розвіяв всякі заміри відплати супроти Японців і признав прилюдно похибки зроблені Росією.

А чого не доповів у своїй промові Ізвольский, доповнив провідник конст. демократів п. Мілюков, котрий промовляв зараз по міністрі. Він вказав на те, що міністер висловив погляд, що Росія опираючи ся на своїх силах і па-

триотизмі може спокійно глядіти в будучину і вести діяльну політику. Отже Мілюков висловив велику журбу що до сили і могутности Росії, остерігав перед авантурничою політикою на європейскім Сході, до якої може довести замір накинєня генерал-губєрнатора Македонії. Політика така моглаб довести до того, що вмшав би ся der ehrliche Mäkler (Німєччина), отже треба всего виминати, щоби до сего недопустити. Мілюков з признаєм підніє добрі взаємини з Америкою, а зовсім обминув Німєччину, про котру в своїй промові згадав Ізвольский. Се знаменитий настрої тепєрішньої думи і російської суспільности.

Анатоль Вахнянин.

Споми́ни з житя.

(Дальше.)

З Перемишля їздив я яко профєсор руського язика в р. (мабуть) 1865 на збори „Руської Матиці“ до Львова. Збори відбули ся в сали „Народного Дому“ під проводом пізн. крилошанина Жуковского. Він мав славу літерата. На сих зборах бороли ся ми вже за введєнєм чистого народного язика в літературу нашу. На зборах промовляли в тім дусі Ксєнофонт Климкович, Володимир Шашкович, я та ще дєхто. Але мертву „Матицю“ годі було напутити на народну путь. Она пішла відтак своєю дорогою постепенної уніфікації нашої мови з московською. Впливи Дідицького і Петрушевича Анто́на були сильнійші. Дідицький, великий неук на поли лінгвістики і філїології фантазував заєдно про „адін язик“, хоч сам не володів московською мовою. Свої аргументи про „адін язик“ основував він виключно на фантазії далєкій від науки, хоч заставляв ся тим, що колись слухав Мікльошча викладів у Відні (мабуть в 1858/9 роках). На зборах „Матиці“ був мабуть і Лозинський, парох Яворова, але він став вже плисти по часті руслом Дідицького.

Під кєнець 1865 року я рішив ся за намовою Кунцека і Евг. Згарского, що вернув як раз з Відня по іспиті на гімн. профєсора, поїхати до Відня на науку історії і географії. У Відні перебув я від падолиста 1865 р. до перших днів марта 1868 р. і зложив іспит з згаданих двох предметів на цілу гімназію з німєцьким викладовим язиком.

У Відні, куди я поїхав від жінки сам, взявши з собою 50 зл., розкрив ся мені новий сьвіт. Мій протєктор тихий, крил. Гинєдєвич (і Антін Леонтович в часті), постарав ся тихцем о те, що я примістив ся в хаті тодішного ректора відєньської руської семінарії, о Якова Ціпановского. Ціпановский полюбив мене ще в духов. семінарії у Львові і сам предложив мені, щоби я в него замешкав; а за 14 зл. місячної плати і за науку, яку я мав уділяти его братаничєви Ціпановскому (в IV. гімн. класі) дав він мені комнату і вікт ректорский. Вільний від будєнних клопотів я міг віддати ся зовсім науці, тим лише, що „Barbareum“ (руська семінарія) містилось в одній кам'яниці, де був і старий університет. Від 8 години рано до 1 в полуднє, а відтак від 4—6 міг я бутн на викладах таких знаменитих профєсорів, якими під той час були: Ашбах (для всесьвітної історії), Гер (Jäger) для австрійської, Льорєнц (для німєцкої), Сімоні (для географії) в множєством доцентів. Доси не слухав я ніколи викладів історії, бо на теології будучи, слухав лише історії церковної (Делькевича) і історії літератури руської (Головацкого). Сей послідний (поминувши вже язичє, в яким подавав свій предмет) не вийшов ніколи поза часи Нєстора. Кунцек давав мені деякі підручники до історії Греції, але всі мої відомости на поли історії рівналь ся великому зерови. Коли я впервє явив ся на історичнім семінарі Ашбаха і почув розправку (якогось Німця) про

питане чи Белізар, вожд Юстиніяна в боях в Остроготами, був осліплений чи ні? — з масою грецьких та латинських хронікарських цитатів, тоді я став свідомий свого історичного аналіфаетизму і мало що не рішився вернути в свояси і пасти Христові віщі. В гімназії не чув я навіть (під проф. історії Левинським), чи жив коли на світі Белізар а тут розправляють на тему, чи він був осліплений чи ні? Я страшно засоромився сам перед собою, але витревав в своїм намірі, бо вернути домів було сполучене ще з більшим соромом. Я учився пильно і пильно (як кажуть в Сінявщині) знакомився з широким предметом історії. Результат в першій півроці був такий, що у обох професорів історії я зложив з успіхом три кольоквія, та що мене і мого товариша Целевича (який вже слухав історії на університеті у Львові під Цайсбергом) Німці наділили навіть стипендією für Lehramtsandidaten в річній квоті 300 ар. А сталося се досить случайно.

(Дальше буде)

НОВИНКИ.

— **Календар.** В четвер: руско-кат.: 42 муч. в Аморі; римо-кат.: *Йосифа Обр.* — В п'ятницю: руско-кат.: *Василія м.*; римо-кат.: *Евфилії, Теод.*

— **Недуга цісаря.** Стан здоров'я нашого монарха був вчорашнього дня зовсім вдоволяючий. Катар вправді ще не уступив, але апетит і гумор мав цісар добрий. По полудні прийняв монарх кн. Кумберляндського на послуханю, яке тривало 20 минут. Потім проходжувався цісар по галерії замку.

— **Судова розправа проти Сенкевича,** яка мала відбутися дня 23. с. м. перед віденським судом за обиду руских академіків, буде відложена, бо обжалований занеміг на інфлюенду і не може прийняти з Варшави. Розправа має бути аж при кінці слідуєчого місяця. („Czas“).

— **Львівські Русини перед виборами до міської ради** почали організуватися і мають вже зав'язаний міщанський передвиборчий комітет. В неділю відбулися на Лавчаківській дільниці перші передвиборчі збори при значній участі виборців. Порішено голосувати на руску лісту. Москвичі також зліпали свій передвиборчий комітет і підуть, розумієся, до спілки з вшехполяками. Як по числі руского населення у Львові Русини жадають для себе 20 мандатів радних, то москвичі вдоволяються навіть нічим, аби лише каринити.

— **Реформа матури.** Оноді оголошено урядово подрібні приписи, містячі в собі нові постанови що до іспитів зрілости в школах середніх. Крім знаних вже постанов показуєся з тих приписів, що в будучности можуть при іспитах зрілости бути присутні делегати властей і інституцій, які причиняють ся до удержання середньої школи. Крім того буде дозволений вступ до салі іспитової також родичам зглядно опікунам абітурієнтів. Висказано також бажанє, щоби іспити зрілости відбувалися, о скілько се можливе, в присутности цілого персоналу учительського заведеня, в виду чого виклади в інших класах мають бути в тих днях застановлені. Іспит ученика має тривати найбільше годину.

— **3 Одеси** пишуть до „Ради“, що там розпочинаєся похід проти українського руху. 9-го лютого ст. ст. в місцевій чорносотенній газеті „Русская Рѣчь“ якийсь „Громадянинъ Великой Російской Имперіи“ умістив лист до редакції, в якому запитує 1) декана істор.-філологічного факультету, 2) ректора Новоросійського університету, 3) попечителя округу і 4) міністра народньої освіти: „на какомъ основаніи приватъ-доцентъ Новоросійскаго університета г. Грушевскій читаєть въ універсітѣ, т. е. въ рускомъ государственномъ учрежденіи, лекції на жаргонѣ, называемомъ украинскимъ языкомъ?“ Далі сей д-ій нагадує виїмками із університетського статута в сій

єрархічній драбині, від декана до міністра освіти про їхні обовязки і питає: „Гдѣ тотъ особый законъ, которій давалъ-бы право ввести преподаваніе на иностранномъ жаргонѣ (даже не на мѣстномъ языкѣ или нарѣчій) въ высшемъ учебномъ заведеніи...?“ На запит „громадянина Великой Російской имперіи“ відозвався попечитель учебного округа і зажадав на протязі 3-х днів поясненя з приводу сього від декана істор.-філологічного факультету та від пр.-доцента О. Грушевського; а ректора д-ій попечитель просить дати ще до сього свої „заключенія“. — Коло тутешньої „Просвіти“ ще й раніш почали збирати ся хмари. То про „драгомановщину“ натякали, а нещодавно видлублили померлу „Спілку“ і мали одеській „Просвіті“ попечити. Оттакій! „Спілка“ і „Просвіта“ — гарна пара, мовляв, — та не сварована! Чиновники осібних доручень почали добачати вже і в співах крамолу: найкрамольнішими для них являють ся пісні або вірші про зиму і весну, а що до весняної річки — то зовсім погано! Офіційально було заявлено видлові, щоб „впредь не касатся вояпросовъ федеративного характера“.

— **Український концерт у Харбині.** В ч. 571 газета „Харбинъ“ подає звістку про український концерт, уряджений українським клубом в салі купецкого зібраня. Концерт пройшов з надзвичайним успіхом. Публики зібралось дуже багато.

— **Запомоги для навіщених живловими нещастями.** З кредиту призначеного соймом в квоті 500.000 К признав краєвий виділ в 1907 році запомоги 20.940 К і призначив 25.000 К до диспозиції патронату кр. виділу для спілок ошадности і позичок на поміч для населеня, або разом 45.940 К. Тепер признав краєвий виділ ріжним повітовим виділам запомоги в загальній квоті 339.860 К так, що разом розділив кр. виділ 385.800 К. Спосіб ужитя тих запомог полишив кр. виділ рішеню повітових виділів, однак з засторогою, аби ті фонди ужито згідно з ухвалою сойму, се є, аби служили або яко безворотні запомоги при закупні збіжя і паші, або на публичні роботи, даючи заробок населеню навіщеному живловими нещастями в 1907 році.

— **Зїзд представників сільсько-господарських товариств.** Дня 15. лютого ст. ст. в Києві має відбутися зїзд представників сільсько-господарських товариств з України. На сьому зїзді, між иншим, мали обміркувати питанє про те, щоб організувати якусь особливу сільсько-господарську спілку для боротьби з експлуатацією фабрикантів, які постачають землевласникам південно-західного краю сільсько-господарське знарядє та продукти.

— **Ліки подорожили.** До дорожні, яка не дає вже дихати, прилучаєся тепер ще й дорожня ліків. Що правда, не були они й доси такі дуже дешеві, а всеж таки в новій таксі ліків на 1907 р. підвищено ціну на 194 ліків, підчас коли знижено є лиш для 42 артик. антикарських. Крім того підвищено ціни флашок, слоїків на масти, стерилізованої вати і газифіодормової і дерматолової і т. п. артикулів. За нічне видаванє ліків від 10 год. вечером до 6 рано визначено, як ми то вже доносили, 50 с. від рецент неосмотреної лікарским знаком Е. Н. (нічна експедиція). Дальше завело правительство належитість в сумі 20 с. до кожної зложеної рецепти, щоби властителям аптек дати можливість підвишити і упривилити побори службові антикарским сотрудикам. Виходить з того, що антикарі підвищаючи платню своїм сотрудикам, зовсім не страять на своїх доходах і що дохід н. пр. такої аптеки як Міколяша у Львові, котра залагоджує річно около 60.000 рецент, збільшить ся о 12.000 К річно.

— **Клопіт з циганами.** З Бродів доносять: Вночі на 11. с. м. украдено одному з господарів пару коней. Жандармерія в Залізцях, підозріваючи о ту крадіж ватагу циганів, вештаючи ся по околиці, вислала одного з жандармів в слід за циганами. В Підкамени прилучив ся до него другий жандарм і оба наступили на п'яти циганам коло рогацьки на гостинці, що веде до Бродів. Цигани побачивши

здалека жандармів, підогнали коні, потім впрягли їх з воза і всадили на них дві циганки, щоби утікали, а самі розбігли ся в сусіднім лісі. Жандарми метнули ся шукати циганів і в одній з недалеких корчем найшли цілу ватагу ватагу. Але спійманє їх не було легке. Два цигани кинули ся з орчиками на жандармів. Один з циганів вирвав жандармови карабін. Тоді другий жандарм пхнув цигана багнетом в бік. Аж тоді увязнено цілу ватагу і відставлено до суду в Бродах.

— **Про катастрофу осугову в Гопенштайн в Швайцарії,** яка стала ся перед тижнем, розповідають ті, що єї пережили: В готелі позаїдали були якраз до вечері. В білярдовій комнаті грало кількох гостей в біляр. За хвилюк опісля лежав вже біляр в ріці Льонці. Роздав ся глухий шум снігу з ледом, що сунув ся з гори а відтак розкинуло людми в готелі на всі боки а місце нещастя наповнили крики перестрашу і болю. Кілька осіб удушило ся зараз, другі ще лиш крикнули з болю а відтак по довгим часі сконали. Нещасливий інженер Гілле крикнув: Ратуйте мене, я душу ся! — і згинув. Тяжко ранений інженер Сільва, котрому по катастрофі треба було відоймити ногу, мав за кілька днів їхати до Турину на свої заручини. Та й Американец Мерварт мав за дві неділі оженати ся. Єго наречена приїхала в неділю по катастрофі і застала вже лиш єго трупа. Замітна річ, що всім тим особам, котрі сиділи при столі і були плечима обернені до надходячого осуга, не стало ся нічого, підчас коли всі тоті, що були грудьми обернені, погинули. З того можна вносити, що удушенє наступило внаслідок сильного напору воздуха а не від снігу. Кухар і кухарка мали на стілько притомности, що поклали ся чим скорше на землю і їм не стало ся нічого.

Оповідки.

— **Репертуар руского народного театру в Березанях.**

В четвер дня 19. марца с. р. „Різдвяна ніч“ опера в 4 діях М. Лисенка.

В суботу дня 21. с. м. „Барон циганів“ оперетка в 3 діях Стравса.

В неділю дня 22. с. м. „Серед бурі“ драма з давних часів в 5 діях Б. Гріченка.

Ві второк дня 24. с. м. новість: „Марі“ голосна драма в 3 діях Г. Ібзена (перший раз).

В середу 25. с. м. „Cavaleria rusticana“ опера Масканього.

— **3 перемиської єпархії.** Презенти дістали оо.: Стеф. Тарнович на Мшану, Гр. Сприс на Дашівку, Зин. Пясецький на Турочка і Дім. Городиский на Сілець. — В пропозицію на Папортно, дек. добромильського, прийняті: оо. Мих. Зубрицький, Ник. Бурмич і Іван Федів. — О. Конст. Гукевич, добромильський декан, увільнений на власну просьбу від веденя деканата, а завідателем того деканата назначено о. Ал. Чайковського з Передільниці. — О. Ан. Дигдалевич, декан порохицький, увільнений на власну просьбу від обовязку орд. шкільного комісаря для надобра науки релігії в народних школах дек. порохицького, а на єго місце назначений о. Корн. Винницький з Розбора округлого. — О. Ник. Паславський іменований другим сповідником при соборній церкві в Перемишлі. — Від конкурсового іспита увільнені оо. Дан. Пиріг з Тихани, Ал. Гукевич з Жегестова і Ігн. Вислоцький з Лелюхова. Правительство продовжило на дальший оден рік плату з релігійного фонда для сотрудикив: в Ожомлі, Мижинцях, Нижанковичах, Іздебниках, Зіболках, Вороблику королівським, Хащові, Гійчи і Жовтанцях.

— **Красвий союз ревизійний у Львові** пригадує, що загальні збори відбудуть ся в локалі товариства дня 25. с. м. о год. 4 по полудні. Стотаришеня, що не висилають свого відпоручника на збори, обовязані переслати під адресою Союзу (Ринок ч. 10) повновласти, які розберуть поміж себе другі підпоручники стотаришеня, що прибудуть на збори. Колиб збори не могли відбутися з причини браку комплету, вину єго поносити будуть стотаришеня, що залишили переслати повновласть до Союзу.

— **Продовженє загальних зборів членів „Рускої Бесіди“ у Львові** відбуде ся дня 21. с. м.

о годині 7. вечером, в отсвим порядком дневним: 1) вибір нового виділу і 2) внесення членів.

— Кружок львівських Русинів рішив не відповідати на письма, на котрих не буде наліпленої марки Руского Тов-а педагогічного. Уважаємо відповідним повідомити про се загал, щоби хто не дивувався, наколи не дістане відповіді на письмо. Марки можна дістати в Товаристві педагогічним у Львові, ул. Сикстуска ч. 47, в „Сокільськ. Базарі“, ул. Руска ч. 20, або в канцелярії Тов. „Взаїмна Поміч учительська“ ул. Чарнецького 26.

— З Дрогобича. З днем 16. с. м. обняла в Дрогобичі і на околиці громади агенцію „Двістра“ п. Северина Нижанковська, вдова по о. Петрі Нижанковськ. замешкала в домі п. Мельника при улиці Стрийській коло канцелярії д-ра Ярослава Олесницького (побіч суду). Русини дрогобичського повіта, а передовсім наше духовенство, зволить поперти сю агенцію заохочуючи особливо своїх парохіян, щоби туди всі звертали ся. Агенція відчинена цілий день, з виїмком неділі і свят.

— Іменованя. Міністер скарбу іменував в етаті галицької прокуратури скарбу адюнктів прокуратури скарбу д-ра Вит. Беляньського, д-ра К. Прухницького і д-ра Вит. Старжинського секретарями, конципієнта д-ра Ів. Спиру конципієнтом, а конципієнтів д-ра Мар. Кобилянського, д-ра Мар. Губриневича, д-ра Бр. Покорного і д-ра Ад. Карпушку провізориц. конципієнтами прокуратури скарбу.

— „Кружок правників“ у Львові вишукує занятя для своїх членів (ул. Кохановського ч. 1 Д) поручає спосібних кореспондентів, солідних мундантів для Вов. П. адвокатів, нотарів і для фінансових інституцій всякого рода. — В. Цмайло-Кульчицький, голова кружка. Матвій Яворський, секретар.

Телеграми

з дня 18. марца.

Лондон. Daily News доносить з Біяріц, що король Альфонс поїде небагом до Толело а з відтам відвідає англійського короля в Біяріц.

Атени. Грецький король Юрий поїде в другім тижни на остров Корфу і там буде ждати приїзду цесаря Вільгельма.

Софія. Фабрика пушок Армстонга поробила недавно тому кроки у болгарского правительства в справі основаня фабрики набовів арматних в Болгарії. Зачувати, що в кругах урядових є намір прийняти в засаді то предложене, але концесія на будову фабрики має бути надана в дорозі конкурсу.

Бомбай. В місцевости Фінвеллі арештовано якогось торговельника туземця, що дало причину до розрухів. Жителі місцевости ограбили ратуш, етацию поліції і будинок судовий. Архів спалено. Поліція стріляла кількавайцять разів. Згинули 4 особи. Зареквіровано войско.

Новий Йорк. З Порто-Прінс на Гаїті доносять: Президент острова Гаїті оповістив, що заговорники мали убити его і всіх міністрів. Спійманах на горячм учинку стрілила заслужена кара за їх анархістичні злочини. Президент буде дбати о удержанє порядку і публичного безпеченства.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

Готель, реставрація і карария — ріг ул. Сикстускої і Жосцішка у Львові.

Приїхали дня 18. с. м.: Степан Тува, Самбір; Йосиф Гуменюк, Козів; Макс Фляйшман, Самбір; Андрій Кривокульський, Перемишль; Михайло Луцкий, Лука; Николай Кривнюк, Ясень герішний; Юрий Чуприсюк, Ясень горішний; Евгений Цегельска, Голосковичі; др. Максимілян Цегербавм, Болшівці; Осип Денсюк, Сілець; Михайло Славницький, Перемишль; др. Ярослав Ловатинський, Голгори; Ізидор Білинський, Тернопіль; о. Андрій Пшепорський, Тарнавка; о. Іван Рудницький, Чертиска.

Українське Видавництво

„РЯЖОК“

В КИЇВІ.

Вийшли з друку книжки:

1. Драгоманов М. „Старі харті вільности“, 2-е видання 40 коп.
2. „Рай і поступ“, 3-е видання 40 коп.
3. „Заздрі боги“, 4-е видання 10 коп.
4. „Швейцарска спілка“, 4-е видання 10 коп.
5. „Про волю віри“, 2-е видання 10 коп.
6. „Евангельска віра в старій Англії“, 6-е видан. 5 коп.
7. „Царство Божє внутрі вас“ Л. Толстого. 2-е видання 10 коп.
8. Стеценко К. „Ще не вмерла Україна!“, слова П. Чубинського, народне вид. (ноти) 15 коп.
9. „Прометей“, слова Ол. Коваленка (ноти) 45 коп.
10. Піменова „Цілість держави і автономія“, переклад Ол. Коваленка 3 коп.
11. Коваленко Ол. „Горбоконик“ казка віршами 20 коп.
12. Лозинський М. „Польський і руський революційний рух і Україна“ І частина 35 коп.
13. РОЗВАГА „Український Декламатор“. Артистичний збірник поезій, оповідань, жартів, сатір і гуморесок для читання і деклямовання на сцені, вечірницях, літер. збірках, драмат. школ. і вш. Уложив Олекса Коваленко. Том. I, друге видання, до 600 стор. гарного друку з 62 портретами поетів, письменників і артистів, з малюнками і вінетками. — Ціна 1 карб. 25 коп., в артистичній оправі 1 карб. 75 коп.
14. Теж Том II-ий, в якому надруковані твори, що не увійшли в I й том, з 50 портретами до 500 стр. — Ціна 1 карб. в оправі 1 карб. 50 коп.

Продають ся в Київї, в книгарнях: 1) „Л. Ізиковського“, Хрещатик 29; 2) „С. Іванова і Ко.“, Фундуклеївська 2; 3) „Українська Книгарня“, Безакінська 8.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 16. до 31. марца 1908.

Щоденно о год. 8. вечер представлень. В неділі і свята 2 представлень о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлень. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людника ч. 5.

Поручає ся дешево і совісно

Артистично ритівниче заведенє

А. ЗІГМАНА

— у Львові, ул. Сикстуска ч. 14. —

Робітня металевих і кавчукових печаток.

Монограми, герби і всякі гравури — ввіски ртовані і лянї, прасовані бляхи для сторожий і товариств. — Поручає ся яко доставець різних руских товариств і Урядів парохіальних. (17—?)

Контора виміни

ц. к. уприв. галицького акційного

БАНКУ

Гіпотечного

поручає

яко добру і певну льокацію

- 4% листи гіпотечні
 - 4 1/2% листи гіпотечні
 - 5% листи гіпотечні преміювані
 - 4% листи Товариства кредитового земского
 - 4 1/2% листи Банку краєвого
 - 4% листи Банку краєвого
 - 5% облігації комунальні Банку краєвого
 - 4% позичку краєву
 - 4% облігації пропінційні і всілякі ренти державні
- Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшим курсі деннім.

Працюйте шалїть!

Товариство взаїмного кредиту

„Джістер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові.

приймає вкладки на книжочки щадничі на 4% уділє позички на скрипти за інтабуляцією на 6 прц.; і сплату розкладає на 10 до 15 літ (при 30 ратах швірчих вносить рата амортизаційна на капітал і відсотки 5 К 8 сот. від кождих 100 К позички.

Векслї приймають ся тільки 3 місячні, з 3 підписами, на 6 прц. до 7 прц.

Членами можуть бути позичку і дістати тільки члени обезпечені в „Джістері“.

З зисків уділє „Джістер“ на публичні добродійні цілі квоту 45,835 корон.

Вкладки	2,793,183 К.
Позички уділені	3,410, 84 К.
Уділє членські	234,398 К.
Цінні папери	130,452 К.
Фонд резервовий і інші	43,842 К.
Льокації	182,206 К.

Канцелярія Товариства при ул. Рускій ч. 20 отворені перед полуднем від 8—2 год.

Розклад залізничних поїздів

важний від 1. мая 1907.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:25	9:50
Кракова	7:25	9:45	—	8:40	2:31
Ряшева	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:16	5:40	10:30
Червоноє	8:05	—	2:25	—	9:00
Червоноє	—	—	3:35	—	12:20
Станиславова	5:55	—	—	—	—
Коломиї	—	10:05	—	—	—
Стрия	7:29	11:50	3:51	—	10:50
Пустомит	7:29	11:50	3:51	9:40H	10:50
Самбора	8:00	10:30	1:55	—	9:20
Любіня	8:00	10:30	1:55	9:20	11:50+
Рави рускої	7:10	12:40	4:40	—	—
Янова	8:22	1:15	5:00	9:25	10:10+
Брухович	7:10	12:40	1:45+	4:50	8:20
Брухович	10:05+	—	3:21	5:30	9:55L
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:25	9:50

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	в ночі
Кракова	3:45	8:25	2:45	7:05	11:10
Кракова	—	8:40	6:15	7:20	12:45
Ряшева	—	—	4:05	—	—
Підволочиск	6:20	10:45	2:17	7:00	11:15
Червоноє	6:10	9:20	1:55	—	10:40
Червоноє	—	—	—	—	2:51
Станиславова	—	—	—	5:50	—
Коломиї	—	—	2:35	—	—
Стрия	7:30	—	2:25	6:25	11:30
Пустомит	7:30	10:45H	1:26	6:25	10:30
Самбора	6:00	9:05	4:30	—	10:51
Любіня	6:00	9:05	2:10+	4:30	10:51
Рави рускої	6:12	11:05	—	7:10	11:35+
Янова	6:58	9:15	1:35+	3:35	6:30
Брухович	6:12	11:05	2:28	5:45	8:44L
Брухович	9:05+	12:41+	3:45	7:10	11:35+
Зимної води	3:45	8:40	4:05	7:20	11:00 L

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди їдучі лише в неділі і свята означені і — в неділі і свята від 26/8 до 15/9 буквою H, — в неділі і свята від 1/6 до 31/8 що день буквою L.

